

[Axel Ivan Pedersen.]

husleje, der ved undersøgelsens afslutning var flere gange højere, end da ejendommen blev bygget.

Dette eksempel, der ikke er noget enestående, har jeg villet fremdrage for at belyse den meget betydelige forskel, der er mellem det forretningsmæssige byggeri og det almennyttige, hvis prioritetsopsparing og eventuelle overskud udelukkende skal anvendes til boligopgaver og til nybyggeri.

Alligevel indeholder det fremsatte forslag til lov om ændringer i lov om boligbyggeri bestemmelser, hvorefter også private bygherrer kan opnå driftstilskud, det såkaldte m²-tilskud, til udlejningsejendomme, således at de to former for byggeri under jævnbyrdige forhold kan medvirke til fremme af boligbyggeriet for de mindrebedrøede. I denne forbindelse vil jeg gerne erindre om, at det nugældende driftstilskud i sin tid blev indført som en kompensation for overgang fra den oprindelige underrente til markedsrenten.

Den gældende lovs § 60, stk. 1, indeholder en bestemmelse om en gradvis nedsættelse af dette driftstilskud, men desuden har vi i § 62, stk. 1, en bestemmelse om, at driftstilskuddet derudover kan ændres i nedadgående retning, for så vidt der indtræder ændringer i pris- og renteniveauet. Om der kan forventes ændringer i prisniveauet i nedadgående retning, får stå hen, men vi må vel efterhånden være nået dertil, at man må anse renteniveauet for at have toppet, hvad imidlertid kun fremtiden kan vise.

Jeg går imidlertid ud fra, at en nedsættelse af renteniveauet ikke vil komme til at påvirke driftstilskuddets nuværende beløb, nemlig de 8 kr. 50 øre, før vi i nedadgående retning har passeret den effektive rentesats for tredjeprioritetslån, der var gældende pr. 1. april 1959, altså på det tidspunkt, da loven trådte i kraft, idet driftstilskuddet — ved sin vedtagelse — alene tog sigte på at kompensere renteforskellen netop for tredjeprioritetslånet.

Når jeg nu rører ved renteproblemet, kan jeg heller ikke undlade en enkelt bekymret bemærkning om obligationskurserne, som jeg mener ligger i underkanten af, hvad man kunne ønske og forvente. Med den betydning, dette har i hele byggesituationen, vil jeg gerne henlede finans-

ministerens opmærksomhed på boligbyggerilovens § 3 og på spørgsmålet om betimeligheden af fortsat at opretholde den i nævnte paragraf foreskrevne tidsbegrænsning.

Som afsluttende bemærkning vil jeg gerne sige, at på baggrund af de forhold, som her er nævnt, og som knytter sig til det forretningsmæssige byggeri, må det undre, at nogen finder sig foranlediget til at mene, at man må foretrække dette byggeri fremfor og på bekostning af det almennyttige. Der er nemlig yderligere momenter i sagen, som gør noget sådant betænkeligt, f. eks. at det private byggeri som før sagt har interesseret sig så stærkt for små luksusbetonede lejligheder, som nu tilfældet har været, for selv om der er et behov for disse, må man ikke glemme, at på baggrund af, at byggekapaaciteten har sin naturlige begrænsning, bliver underforsyningen af familieboliger større, jo mere den forhåndenværende arbejdskraft er optaget af at bygge små lejligheder. Jeg synes derfor, det er helt i sin orden, at lovforslaget tager sigte på at finde frem til en planlægning og en ordning, som tilgodeser en rimelig fordeling ved opførelse af de forskellige boligtyper.

Den indsigt, staten har haft med boligbyggeriet, siden de første boliglove kom i trediverne, har i høj grad været medvirkende til at hæve boligkvaliteten, og ud fra et samfundsmæssigt synspunkt må det være i alles interesse, at denne ikke forringes.

Den højtærede boligminister har i sin fremsættelsestale redegjort for indholdet og betydningen af det foreliggende forslag, og jeg kan på mit partis vegne tilsige vor velvillige medvirken ved forslagens ophøjelse til lov, selv om det ikke dækker alle de ønsker, vi nu engang har med hensyn til boligloven. Der er enkeltheder i forslaget, som vi gerne vil se nøjere på i et udvalg, men stort set betragter vi forslaget som et fremskridt i forhold til den gældende lov, og vi takker ministeren herfor.

Udvidelsen af garantirammen, håndværkerudgiftsbeløbets forhøjelse ved opførelse af parcelhuse, nye muligheder for folke- og invalidepensionister — muligheder, som også burde have omfattet enkepensionister — en ensartet ordning for tobørnsfamilier landet over samt dispensationsordninger for familier med mange børn, for at nævne nogle enkelte ting, som lovforslaget indeholder,